

Can Guitart Vell - Masia Bonastre

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Masia, 32
Emplaçament En la urbanització can Guitart Vell

Coordenades:

Latitud: 41.394322589885
Longitud: 1.9753894687235
UTM Est (X): 414344
UTM Nord (Y): 4583038

Classificació

Número de fitxa 08068 - 9
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: S'ha restaurat recentment i ha tingut transformacions per adaptar l'edifici a l'ús de restaurant.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL – 489-I
Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017. PEPAAC – ph-46
Data aprovació: dt., 02/05/2017 - 12:00
Número inventari IPAC 18247
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu

Titularitat Privada
Titular: 4432754DF1843S0001OT
Fitxes associades:
[Rel·lotge de sol de can Guitart Vell](#)
Autoria de la fitxa Juana María Huélamo Gabaldón - Kuanum
Data de registre de la fitxa: ds., 09/12/2023 - 18:40

Descripció

Conjunt d'edificis que conformen una masia, amb parets de maçoneria irregular amb morter de calç, pintat de color blanc i façana principal orientada a sud-est. Està desproveïda de barri.

La coberta és de teula àrab, disposada a doble vessant, i al cos principal, presenta el ràfec imbricat. La planta forma un conjunt compacte amb les diverses construccions annexes.

El cos principal, en alçada, es desenvolupa en planta baixa i pis, i s'accedeix mitjançant una escala, actualment d'onze esglaons, per introduir-se a la porta principal i a una terrasseta, la qual s'alça a la mà esquerra d'aquesta. Aquesta porta principal, que dona accés a l'edifici, està formada per un arc de dovelles vistes, de pedra sorrenca vermella. A sobre de la porta s'obre una llarga espitllera defensiva.

Destaquen, al cos principal de la façana, dos balcons, els quals marquen dos eixos verticals, al mig dels quals hi ha un rellotge de sol.

Aquest rellotge és rectangular, amb marques horàries lineals que indiquen les hores des de les 7 del matí fins a les 4 de la tarda, sense nombres ni cap mena de llegenda. La vareta del gnòmon està clavada al mig d'un cercle pintat, com la resta de línies, de color vermell.

Els balcons presenten les llosanes volades, tallades en pedra sorrenca, i les obertures, de traça vertical, queden protegides per sengles baranes de ferro molt simples. La fusteria està pintada de color verd clar. A mà esquerra, a l'altre cos lateral, s'obre un altre balcó, de factura molt similar, tots de llinda plana. Diverses finestres i una porta d'arcs escarsers complementen la façana i un dels laterals del conjunt.

Destaquen a l'interior uns arcs apuntats fets de dovelles de pedra sorrenca vermella, que li confereixen un aspecte molt característic. El paviment està fet amb cairons de terra cuita, quadrats i gruixuts de terra cuita, alguns dels quals presenten unes línies incises molt característiques, que fan el paviment més rugós i menys lliscant. Hi ha restes d'un antic celler al fons.

A prop de la façana principal, a l'exterior i en un lateral, es conserva una premsa de vi de pedra sorrenca vermella.

Observacions:

La finca de Can Guitart Vell havia tingut al segle XX una plantació d'un centenar de garrofers (Roig, 2012: 5).

A Cervelló hi ha un carrer dedicat a Francesc Guitart i González, el més llarg de la població, el qual està situat en bona part de les propietats que li havien pertangut (Llurba, 2021: 91).

Can Guitart Vell havia estat també una posta de cavalls, almenys fins a la construcció de l'N-340. Com que la nova carretera era millor que l'antiga, que passava per aquells camins de ferradura i viarany

escabrosos, la posta de cavalls ja no tenia sentit continuar-la tenint a la casa de Can Guitart.

Història

Antiga casa pairal de la família Guitart de Cervelló. Es considera ja existent al segle XV, probablement anterior a l'arribada d'aquesta família, de la qual es té notícia a la zona el 1689 (Llurba, 2001: 86-87).

El lloc on s'aixeca l'edificació, ja s'esmenta en la dotalia o carta de consagració de l'església de Sant Esteve de Cervelló de l'any 1231 (Llurba, 2001: 86-89).

Aquest mas, que es considera una de les propietats rurals més antigues del municipi de Cervelló, probablement ja existia al segle XV. Al llarg del segle XVII, la masia va pertànyer a la prestigiosa família Sàbat i, a través d'unions matrimonials, va passar a les mans de la família Guitart, a principis del segle XVIII. Aquesta família era originària de Terrassa.

L'any 1722 ja es coneix una casa a Cervelló que porta aquest cognom. En aquell temps, l'extensió de la finca assolia aproximadament 88 mujades de terreny, és a dir, unes 43 hectàrees, repartides entre camps de segona categoria, vinya de primera, segona i tercera categoria, bosc, erms i roques, per tant, es tracta d'una propietat amb un pes específic considerable a Cervelló.

Durant un extens període, la masia va exercir funcions d'hostal, proporcionant un lloc crucial on les diligències podien realitzar el canvi de cavalls. Aquest paper era especialment rellevant atès que pel seu costat transitava l'antic camí de ferradura cap a Vilafranca, que era la ruta preferida abans de la construcció de la nova carretera al segle XVIII.

Amb el pas del temps, en el segle XIX, a través d'altres lligams matrimonials, el mas va passar a les mans de la família Bonastre, consolidant la seva importància en la història local.

L'edifici actual, presumiblement reformat durant el segle XIX, ha experimentat una transformació significativa per adaptar-se als temps contemporanis i ha estat reconvertit en un restaurant, mantenint així viva la tradició i la importància històrica d'aquesta masia centenària.

Al costat hi havia la capella de Sant Fructuós, la qual havia estat propietat del mas, però va ser destruïda a la Guerra del Francès.(Informació oral Francesc Pasqual, juliol 2024).

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.Ll. Àrea Metropolitana de Barcelona.

LLURBA RIGOL, Josep (2021) Les masies de Cervelló, La Palma de Cervelló i Vallirana. Nèctar Editorial. Torrelles de Llobregat.

ROIG, Dolors (2012) "Recordant les nostres vinyes". Sauló, núm. 4, primavera 2012.

Enllaços d'interès:

[Cercador de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

